

פב:

974

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רע"י

מסורת הש"ס

(א) מזיר כא: כג, (ב) (לעיל
סו.), (ג) (ליל בהחזרת),
(ד) ליל הרי הן, יעב"ץ.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה טוה פירקא
וכו' פלוגי עמי לר' יוסי
מסר לפלוגי וכו' חבל
לרבעי יוכל להפסד אפילו
לאחרים כשאר עיניו
נעפוש כולל ומכאן חזי
נמחק ודע"א:

מוסף רש"י

באחת מהענה. כלומר יש
לה לער ועיני נפש שהיא
פס יפה, ובאחת אין
מתענה. אין לה לער
ועיני נפש, שהיא פס קינר
ובאחת בשמחה.

פירוש הרא"ש

[illegible]

כולם שירקא ר' יוסי קסני לב. ואנא נמי הכי קא ממניא דכי אמרה
הנחת פניו עלי (א) מפר לנחנו אבל לא לאחרים שכאר דברים שבני
לבינה אבל לרצנן (אינו) יכול: באחת המענה ובאחת אין מענה.
שחס לא תאכל מהא רשיבה ויציא שני ואס תאכל האחת מהא
ועל צדיקה שוב אין חסיה לא לשניה ולא

זה בשנים משום עיני: **מסוך שמפר לאותם מחשבתם.** לפי שהוא עיני נפש: **מפר נמי לשאין מחשבה.** דכאותה הפרה שמפר למחשבה עלמה המרה נמי לאותה שאינה מחשבה ומותרת בשניהם הואיל וגדרה בידה. ואית דמפרש: בלחם מחשבה שבלחם פת נקיה ומזונה ואם חלה לזולתה ממנה אינה עיני ובזאת אינה מחשבה שיהא פת סובין וליקח חוששת ממנה וליקח עיני אם לא תכלולת אפי' המה מותרת כשמפר למחשבה: ואין מסר לשאין מחשבה. דלדנו מוסר בהפרת האחרת. ויחזור ויפר לה אי אפשר ולא שאינו לא גדרו עיניו נפש ולא

דברים שבצו לבניה אי נמי ללמד כל כי האי גונא הוי
דברים שבצו לבניה. ואי קשיא הא ק"ל נדר שהותר מתקמו הותר כולו
הוי מילי אבהפרת חסד דעדיפא לנדר בהפרת בעל לא אחרין הכי:
הפר

וְאִמֹּתַי דְּלִמְסַקְנָא שְׂמוּלָא כִּי יוֹסִי מִתּוֹקְמָא וְהִי קֹאמֶר מַחֲנֵי רַבִּי
 יוֹסִי שְׂבִינֵי לְבִינָה מִפְּרֻשְׁמֹאל וְשְׂמוּלָא נִמִּי מִשּׁוּם דְּבָרִים שְׂבִינֵי לְבִינָה אוֹמֵר
 הִיא דְּלֹאמֶר כִּי רֹהוּט כּוֹלִיָּה פִּירְקִין ר' יוֹסִי דְּכִיּוֹן דְּלֹאמֶר דְּמַתְמִינִן
 וְדָבָר דְּבָרִים שְׂבִינֵי לְבִינָה בְּהִי סָגִי לִי לְפִרְקוּהָ לְרַשְׁמֹאל וְאִמֵּי אִכְסַּת
 בְּרַבִּי מִשְׁפֵּי כְּדֻרָּו. כְּגוֹן דְּלֹאמֶר שְׂמִי כְּרֹהוּט אֵלֶּי נִבְחַת מִתְּמַנְהָ
 וּמִתְּמַנְהָ מִפְּנֵי שֵׁשׁ בָּרֵי עֵינֵי נֶפֶשׁ מִפְּרֻשְׁמֹאל לְשִׁאן מִתְּמַנְהָ אַע"פ שִׁאן בֵּה
 וְעוֹנָה וְאִפִּי הַפֶּר קָסֵם כֹּל הַדֵּד מוֹפֵר: וְרַב אֶסִּי אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן
 הַלָּקֵן אִפִּי הַפֶּר בְּפִירֹשׁ מִתְּמַנְהָ וְאִין מִתְּמַנְהָ אִינוּ מוֹפֵר לְשִׁאן
 וְנִזְרָה בְּעֵינֵי דְּלֹאמֶר וְרַבִּי יוֹחָנָן בְּהִי פִלְגִי מִשּׁוּם דְּקָרָא מִתְּמַנְהָ (וְנִזְרָה לִי
 וְרַב דִּיפֶרֶט כּוֹלִיָּה מִתְּמַנְה וְאֵם שְׂמִי מִקְתָּוָא אִפִּי מֵהַ סִּפְפֵּר אִינוּ מוֹפֵר
 שִׁיעֲמָא דְּשִׁמְיָא מִשּׁוּם הִי קֹאמֶר דְּכִיּוֹן שְׂנֵדָה מִשְׁפֵּי כְּדֻרָּו) הִרִי
 צִרְךָ לְהַפֵּר וְיִכּוֹל לְהַפֵּר לְמִתְּמַנְהָ מִשּׁוּם עֵינֵי נֶפֶשׁ מִפְּרֻשְׁמֹאל לְשִׁאן
 וְאִין דְּרַחֲמָנָא יִיבֵי לֵהּ רְשׁוּתָא לְהַפֵּר דְּבָרִים שֵׁשׁ בָּהֶן עֵינֵי נֶפֶשׁ עַל
 מוֹתָן לֹא מִנִּי מִפְּרֻשְׁמֹאל עֵינֵי נֶפֶשׁ וְרַב אֶסִּי אָמַר ר' יוֹחָנָן מִפְּרֻשְׁמֹאל
 וְרַחֲמָנָא דְּשִׁמְעֵת כּוֹלִיָּה וְאֵם פְּלִגִּיהָ הִיטוּ לֹאֵר מִשְׁרָךְ לְהַפֵּר לִי
 כֹּל מָה שֵׁשׁ בּוֹ עֵינֵי נֶפֶשׁ בְּהִי סָגִי וְיִפְרֹט קִרְיָן בֵּיהּ וּמִשּׁוּם הִי
 שְׂמוּלָא דִּיפֶרֶט אֲכוֹלִיָּה וְדֵר קִרְיָ וְאִפִּי לְהֹאֵר פְּלִגִּי לְבִינָה מִהֵנָּה גּוֹזִי
 מִן הַיְּהוּדִים יִפְרֻשְׁמֹאל חֲקוּן וְאִפִּי שְׂמַשְׁתּוּ וְאִפִּי עוֹלָה מִן הַיְּהוּדִים
 כִּן הַיְּהוּדִים דְּנִזְלָו הִי כֹּל אִפִּי אִכְסַּת לְמֹמֶר דְּלֹאמֶר דְּשִׁפְרִי לִי
 דְּמִכִּי וְלֹא אֲשַׁכְחֵן אִין דְּבָרִים שְׂבִינֵי לְבִינָה וּבְמַתְמִינִין לְקִלְקֵן
 שְׂבִינֵי לְבִינָה וּמִלְחָא דְּשִׁיכָא כְּטַעְמָא הִיא דְּדִדְרִי עֵינֵי נֶפֶשׁ מִשּׁוּם
 מִפְּרֻשְׁמֹאל דְּהָא מַעֲנֵי לֵה טִיפִי אֲבָל דְּבָרִים שְׂבִינֵי לְבִינָה מִשּׁוּם קִפְּדָא
 לְאִנְפִּסְהִי. כֵּן נִגְלָה בְּעֵינֵי: אִיִּיבִיבִי הַפֶּסֶף שְׂנֵדָה כְּנִזְרָא וְכו'

[illegible]

והוא דלעתערין למימר הכא דלמחר רב הונא כוליה פירקא רבי יוסי
היה ללו משום הא ממעינין גופא דכחא הא מקיים צה דברי ר' יוסי
אלא משום דהש"ס דילמא היה פריך ליה מאירד ממעינין דקמי (פג):
קיום שאני והנהו דכחיה איז יכול לפרס קסחמא קמי ולא מפרס
דברי ר' יוסי להכי דלמחר ויהא

ומתני' רבי יוסי היא
פרקין ר' יוסי היא ומא
עניו נפש אבל מפר נה
רב יהודה אמר שמוא
באחת מתענה ובאחת
מפר למתענה מפר ל
אמר ר' יוחנן "מפר למ
מתענה ואיכא דאמר
מרכי יוחנן נדרה משת
ובאחת אין מתענה מ
ואין מפר לשאין מתע
שנדרה בנויה והיתה

זכרים שנית לניהו היוו הלבן שסיר מניין למיזר דלרנן מפר
מחשבו עני נפס: רבין דאסיקא דשמואל דלמר כרנן נקטין כומיהו
ואע"ג דכוליה פרקין רבי וסוי הא לאו קממי ניהו דכין דקמי מנא
דבר ר' וסוי ימירא כוח ליה כאלו מנן בהרף כנולו מפרמיזי אמר

ד' יוסי וכן דעת הרמב"ן ז"ל וכבר כתבתי זה למעלה (דף פה). אבל חסד
יוסי היא ומאי אין יכול להפך משום דברי עיני נפש אבל משום ד
המפרש וכרבי יוסף. ולא היריד דאם ק"ל הו"ל למימר ממנ"ר יו
הקני לא יפר משום דברי עיני נפש קאמר ושמואל דאמר מיפר
לו מן מתניתין וכן אלא ודאי בדמנחן: **אמר רבי יודא אמר שמואל**
שביא פת נקיה ובאחת אין מתענה שביא פת קיצי ממוק שהוא מפר
עיני נפש דמיין דבר אכילה מפר לשאין מתענה בגררר ד
המפר למתענה ואין מפר לשאין מתענה. משום דלית ליה קררר
למתענה קי פירושו דכיון לא רחמי לחד מהם בגררר דשמואל טעם
האכילה יפרו ומפקין מהאי קררר לקמן (דף פו). דלררר העצל שיפר כל
שקך הוא עיקר הגירסא דביהא שמעתא לקמן וכמו שנכתוב עליה
בגררר אחד וא"ל לו להפך לתאזין דיפרו כתיב משום הכי מתוך שה
למתענה דאי אחרת לא מני מיפר ומנא אף הפרו למתענה אין לל
כדמנחן מפר קא בשאין מתענה דמתענה בשאין מתענה תליא אין לל
למתענה ואין מפר למה שאין מתענה דסבירא ליה דהי דיפרו
הגררר שהוא יכול להפך דיפרו דקדא אעני נפש קאי הינך כל שה
המפר למתענה ואין מפר לשאין מתענה. ומי חימא א"כ דסבירא ליה
למנחן בעל מנא ודכתיבנא חקשי ליה ומתעין דמנחן (לקמן פ: טולא)
ואמאי ימא כיון דיפרו אמר רחנא ממוק חלקו מפר נמי
לשמואל דיפרו דמשמע כוילה ולא פליגי צעני נפש בלחוד ה
דכדכד ימא דימא ענה בגמרר דגררר עיני נפש נקט לה ולא בדכד
קפדיא דידה אמר דמאי מפר דעיניא גבה היא ומאס הכי איט שר
נדעגא וזה הלכך במאי דלא קפיד לא קפיד ואמאי קדפי שר
דכדכד

מחיה בעולמו. אזי מן היהודים יצר חלקן דלא אחר מפר לגמרי הדיית משום דברים שבינהם איש בעולמו לגדיהם להודיה מפר אצל הכח כיון דמפר מקומה הופר טוה וזה עומד לקמן וזה מפר להחליט אל הכר לעומד אל הכר אחר הכר מקומה הופר טוה היינו משום שמפר הכר אל ארצו ממלתי וזכר עתה וכן גם הכר שאיני יפס אל אחריי מחוק הופר הכר לכר עמנו אל ארצו משום תפסנה דאית עיניו דלא אחר דפר שופרן מקומה הופר טוה:

ורא אחד הוא וזאת ביה קולא עיניו קף בשמי מפר קף לשמי אצל בלל הפרה אינו מופר משום שיהיה לו הנדק קיש אל הפרה כנבט שאינו מחולק וליכאנה מן שופרו הופר ויפסל וזהו דמכאן הכתוב וזה דומה עין אל הכר מפר אצל ביה עיניו אל אחריי הכר דמנן תפסנה

בן א מ"י פ"ב מהל'
 נדרים הל' ו טו"ש"ט
 י"ד סימן רלד טע"ף סג:
 בן ב מ"י פ"ב מהל'
 נדרים הל' יט סמג
 לאורן רמב:

תוספות

[illegible]

לשאיט מחתנה ואין להקשות
לבינה וגזירת הכתוב היא
(דף פו.) נדרה מתאנים ועם
ומיעלת הפרה לכל הנדר
שמחתנה מפר נמי לשאיט
מפר לשאין מחתנה דכיון
הותר כונו שלא היה דעתו
איש לאשמו כו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones